

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
 paagældende. Diskussionen om disse Principper har efter min Mening ikke nogen Betydning mere.

Jeg vil meget henstille, at man i det Udvalg, jeg forstaaer ønskes nedsat, ender med at komme til det Resultat, at man kan stemme for Lovforslaget. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg vil sætte megen Pris paa, at hele Rigsdagen kunde samles om en Lovgivning af denne Art.

Nielsen Mann: Den højtærede Landbrugsminister siger, at det er rimeligt, at man i denne Lov som andre Steder giver *dem* en Fortrinsstilling, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed, men der er jo Folk, for øvrigt ikke mindst blandt Landarbejderne, som af en eller anden Grund ikke kan komme ind i en Arbejdsløshedskasse, og som har sikret sig paa anden Maade, f. Eks. ved at lægge til Side i de gode Tider for at have noget at staa imod med, naar Vanskelighederne kommer, og jeg synes paa ingen Maade, at disse Mennesker er ringere end de, der gaar ind i en Arbejdsløshedsforsikring. Det er rigtigt, at Venstre animerer til Forsikring, men naar den højtærede Minister mener, at Venstre skulde have en vis moralsk Forpligtelse til at stemme for det foreliggende Lovforslag, fordi vi har stemt for en lignende Bestemmelse i en anden Lov — jeg gaar ud fra, at Ministeren her tænker paa Grundforbedringsloven — vil jeg dog gøre opmærksom paa, at der er en væsentlig Forskel mellem Grundforbedringsloven og den foreliggende Lovgivning, saaledes som det er blevet paapeget under Behandlingen af det forrige Lovforslag, og der er en enkelt Forskel, som ikke er blevet fremhævet, men som jeg gerne vil pege paa her: man maa huske paa, at efter Grundforbedringsloven kan Fæstere som Laantagere frigøre sig for disse Forpligtelser, naar de ikke søger Tilskud fra Staten. Hvis den Omstændighed, at et Parti har stemt for et bestemt Udtryk i en bestemt Forbindelse, skulde forpligte Partiet til, naar samme Udtryk anvendes i andre Love, at stemme for dem, er det en Form for — jeg vil ikke bruge Udtrykket politisk Bondefangeri, som kan gøre det vanskeligt for en Opposition at stemme for nogen Lov.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Den ærede Ordfører tager noget tungt paa Sagerne. Jeg har ikke paa nogen Maade villet sige, at Venstre er forpligtet til at stemme saadan, som jeg mener de

burde, men jeg har villet foreholde Partiet Konsekvensen af dets Standpunkt. At Venstre ikke finder Anledning til at være konsekvent, kan jeg naturligvis ikke gøre for.

Det ærede Medlem vilde paavise, at der var en Forskel mellem Grundforbedringslovens Bestemmelser og disse Bestemmelser med Hensyn til Statens Forhold, idet man ved Grundforbedringsloven kan frigøre sig for Statsstøtte. Det kan man ogsaa her. De, der vil bygge uden Statens Støtte, kan frit gøre det. Ønsker man ikke Statsstøtte, kan man frigøre sig for Bestemmelsen angaaende de forsikrede, men naar Staten efter Grundforbedringsloven yder stor Støtte med direkte Tilskud og ved denne Lov tilsigter at yde betydelig Støtte ved rentefrie Laan, er Statens Forhold over for de paagældende det samme; man interesserer sig for, om Arbejderne, der skal udføre Arbejdet, er forsikrede mod Arbejdsløshed, ogsaa fordi Staten yder store Bidrag aarlig til Bekæmpelse af Arbejdsløshed, til Understøttelse af de arbejdsløse, og Staten maa være interesseret i, at de arbejdsløse selv er forsikrede, saa at Byrden for Staten bliver den mindst mulige.

Det ærede Medlem paastod, at en Arbejder kan have sikret sig lige saa godt ved at spare en Kapital sammen som ved at lade sig forsikre. Det er ikke rigtigt. En Arbejder, der har sparet lad os sige et Tusind Kroner sammen, er ikke tilnærmelsesvis saa godt sikret, som hvis han havde forsikret sig mod Arbejdsløshed. Hvad betyder et Tusind Kroner for ham, naar han kommer ind i en Arbejdsløshedsperiode, i Sammenligning med Forsikring? Derfor er der ikke i det, det ærede Medlem her anfører, nogen Grund til at gaa imod de foreslaaede Bestemmelser.

Nielsen Mann: Jeg skal ingenlunde bestride, at den Arbejder, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed, maaske kan være bedre stillet, men det, jeg har peget paa, er, at den Mand, der har sikret sig paa anden Maade, ingenlunde er en ringere Mand og har samme Krav paa Støtte fra Staten, naar der er Tale om, som ved denne Lov, at yde Hjælp til Opførelse af en Bygning.

Jeg er ikke klogere, end at det, man tilsigter ved at give Rentefrihed for en vis Del af Laanebeløbet, er netop at gøre Boligen billigere for vedkommende. Hvis man ved at kræve, at Arbejderne skal være arbejdsløshedsforsikrede i saa og saa mange Aar, hidfører det Resultat, at Byggearbejdet